

Mál nr. 417/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Kaskótrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Gildissvið váttryggingar. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 12. nóvember 2025 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 2. desember 2025 ásamt fylgiskjali.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 8. desember 2025.

Málsatvik.

Samkvæmt málskoti fór viftureim í bifreið M, A, í sundur og inn undir tímareimarlok sem orsakaði það að bifreiðin fór yfir á tíma og ventlar og hedd hennar skemmdust. Nokkrum mánuðum áður hafi verið skipt um viftureimina og samkvæmt álit þeirra sérfróðu aðila sem M hafi rætt við sé útilokað að reimin hafi ekki verið rétt sett í A. Telji M því ljóst að aðskotahlutur hafi farið í reimina með fyrrgreindum afleiðingum og krefst hún bóta vegna tjóns síns úr kaskótryggingu A hjá V. Meðfylgjandi málskoti er tölvupóstur framkvæmdastjóra bifreiðaverkstæðisins X, dags. 13. janúar 2025, þar sem m.a. kemur fram að líklegast sé að eitthvað hafi komið í reimina og skemmt hana, steinkast eða klaki eða eitthvað en auðvitað sé erfitt að fullyrða það. Þá verði að teljast líklegt, ef ekkert sést á hjólum reimarinnar, að eitthvað utanaðkomandi hafi skemmt hana. Í fylgiskjali með málskoti áréttað M þá afstöðu sína að ólíðandi sé taki kaskótrygging A ekki til þessa atviks. Ljóst sé að ekki hafi verið um bilun að ræða heldur hafi eitthvað farið í viftureim A með fyrrgreindum afleiðingum. Bifreiðinni sé vel við haldið, viftureimin hafi verið nýleg og ljóst sé af ummerkjum að hún hafi verið réttilega sett í bifreiðina. Þegar atvikið átti sér stað, hinn 13. nóvember 2024, hafi þá verið trjágreinarusl á götunni.

Í bréfi V kemur fram að eftir að tjónstilkynning barst frá M hafi tjónamatsmaður V haft samband við X. Þar hafi hann fengið þær upplýsingar að ekki væri hægt að fullyrða um hvað hefði gerst annað en það að viftureimin slitnaði og tætlur úr henni fóru í tímareimina. Ljóst sé að viftureimin hafi aðeins verið um árgömul er atvikið átti sér stað sem verði að teljast léleg ending. Þrátt fyrir það verði ekki séð að aðskotahlutur, eða annað utanaðkomandi atvik hafi leitt til tjónsins, og ekki sé sýnt annað en að um bilun hafi verið að ræða. Hafi M því ekki sýnt fram á að um hafi verið að ræða atvik sem falli undir gildissvið kaskótryggingar A hjá V.

Í viðbótarathugasemdum M ítrekar hún þá afstöðu sína að umrætt tjón fjalli undir skilmála váttryggingarinnar. Hún hafi verið farþegi í A umrætt sinn og e.t.v. hafi atvikalýsing hennar í tjónstilkynningu ekki verið nægilega nákvæm. Atvik hafi verið þau að hún hafi heyrt hljóð sem var líkt því að dekk A hefði gripið eitthvað af götunni og kastað því til, líkt og þegar ekið er í kraba eða mól. Trjágreinar og fleira rusl hafi verið á veginum.

Álit.

Þó það varði ekki beint ágreining þessa máls er í upphafi rétt að gera athugasemdir við þær upplýsingar sem fram koma í höfnunarbréfi V til M dags. 9. apríl 2025 en þar kemur m.a. fram að nefndin fjalli ekki um bótafjárhæðir nema að fengnu samþykki allra málsaðila. Hið rétta er að samkvæmt 3. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar er neytanda heimilt án samþykkis váttryggingafélags að skjóta til nefndarinnar ágreiningi um fjárhæðir vegna váttryggingarsamnings milli hans og félagsins, enda nemi slíkur ágreiningur að lágmarki 25.000 kr. og að hámarki 5.000.000 kr. Er því ljóst að þegar fjárhæðarágreiningur vegna kaskótryggingar sem einstaklingur hefur tekið er innan tilgreindra marka er heimilt án sérstaks samþykkis að skjóta honum til nefndarinnar. Er V eindregið hvatt til að bæta upplýsingagjöf sína hvað þetta varðar.

Hvað varðar ágreining þessa máls þá er það svo að samkvæmt skilmálum viðkomandi váttryggingar bætir hún tjón á hinu váttryggða ökutæki sem verður vegna skyndilegra og óvæntra utanaðkomandi atvika með þeim undanþágum og takmörkunum sem sérstaklega eru tilgreindar. Það hvílir á tjónþola, þ.e. M, að sýna fram á að tjón hennar megi rekja til atviks sem fellur undir framangreinda skilgreiningu. Bilun ökutækis telst almennt ekki til utanaðkomandi atviks og er auk þess sérstaklega undanskilin í skilmálunum.

Óumdeilt er að viftureim í A slitnaði og að það olli umtalsverðu tjóni á henni. Ágreiningur aðila snýr hins vegar að því hvort slit reimarinnar megi rekja til skyndilegs og óvænts utanaðkomandi atviks en samkvæmt framansögðu hvílir sönnunarbyrði þess á M.

Fyrirliggjandi er tölvupóstur framkvæmdastjóra X þar sem segir að „líklegast er að eitthvað hafi komið í reimina og skemmt hana, steinkast eða klaki eða eitthvað en auðvitað er erfitt að fullyrða það.“ Ekkert liggur þó frekar fyrir um tjónið á reiminni eða hvernig það hafi atvikast og orðalag fyrrgreindrar yfirlýsingar verður ekki talið nægilega afdráttarlaust til þess að með því teljist sannað að skyndilegt og óvænt utanaðkomandi atvik, þ.e. ekki eitthvað sem ekki átti upptök sín innan A sjálfrar, hafi valdið tjóni á viftureiminni.

Í fyrrgreindum tölvupósti er einnig vísað til þess að M hafi það eftir bifreiðaumboðinu Y að „sjáist ekkert á hjólum þá ætti að vera ljóst að eitthvað utanaðkomandi hafi skemmt reimina“. Engin skrifleg yfirlýsing Y varðandi þetta liggur þó fyrir nefndinni.

M ber því þá við í málflutningi sínum fyrir nefndinni að greinarusl á veginum hafi skotist undir reimina og skemmt hana. Engin frekari gögn varðandi aðstæður á vettvangi, s.s. ljósmyndir eða framburður annarra en M, liggja þó fyrir nefndinni því til stuðnings.

Í ljósi alls framangreinds verður því að telja að M hafi ekki tekist nægileg sönnun þess að skyndilegt og óvænt utanaðkomandi atvik hafi leitt til tjóns á A umrætt sinn. Þar sem það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið er því, eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, óhjákvæmilegt að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr kaskótryggingu A hjá V.

Reykjavík, 13. janúar 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir